

Honig Tomi Unokatestvér

A képen látható fiú Honig Tomi unokatestvérem. Ő az apám, Guth Gyula lánytestvérének, Honig Bellának volt a fia. Bella Nagyváradon lakott, ahol egy Honig Miklós nevű zsidóhoz ment feleségül. Miklós Nagyvárad legelőkelőbb szállodai vendéglőjének, a Pallasnak az ügyintézője, Bella pedig háztartásbeli volt. Két fiuk volt, Honig Ottó és Tomi. Ezen a képen Tomi, azt hiszem, öt éves lehetett. Biztos vagyok benne, hogy a képet az apja, Honig Miklós készítette, mert szenvedélyes fotós volt. Nem tudtuk annyira tartani a kapcsolatot velük, amennyire szeretnénk volna, mert Nagyvárad nagyon távol esett Brassótól [398 km], de apám nagyon szerette a testvérét, és ha Nagyváradra ment, mindig náluk lakott. Nincs sok emlékem Tomiról, mert a távolság miatt nem jött

létre közöttünk igazi kapcsolat. Azt hiszem, hogy a második világháború elején lehetett, amikor az apai nagyanyámat és apám húgának a családját Auschwitzba deportálták. [Nagyváradról 1944 májusában és júniusában deportálták a zsidókat, összesen 27 215 zsidót. -- A szerk.] Apám a háború kitörésekor Brassóba várta Bella húgát és a rokonokat [lásd: zsidók Észak- és Dél-Erdélyben]. Mind várt és várt, de nem jött senki. Egy idő után terjedni kezdett az a hír, hogy az erdélyi zsidókat a magyarok munkatáborokba deportálták. Úgyhogy apám, a hosszú várakozás után, fölkészült a legrosszabbra. Sajnos ez így is lett. Csak Honig Miklós testvére, Bella sógora tért vissza, akit ugyancsak Auschwitzba deportáltak. Túlélte, és ő hozta a hírt, hogy a többiek meghaltak. Családnevüket a 'Váradi zsidók' című, a holokauszt borzalmait elbeszélő könyv említi meg. [Mózes Teréz: 'Váradi zsidók', Literátor Könyvkiadó, Nagyvárad, 1995 -- A szerk.]